

նորն մասնավորապէս մի անդամի, ուղղորդում եմ Սեան մասնավորապէս կողմից խնայելու վանահայր սրբա-
նային, ինչպէս թա զիջանի մասնա-
ժողովին տալ տակի պակաս գումո՝
քան մի որեւէ վանականի վանա-
պատկան այն ցորենիկից, որ վանքը
ժողոված ունի արդէն:

Կազմված ցուցակի համաձայն, նը-
պատմամասնույց մասնավորապէս 250
այլու այլու ուղարկեց Ղշաղ գիւղը՝
չբաւորներին բաժանելու համար: Բայց
ամսին 22-ին, երբ ես, Բաղրիկեանը
և տաղ-ուս, Հայրապետեան միասին
գնացինք այդ այլուը բաժանելու շքա-
ւորներին, գիւղական ամբողջ հասա-
րակութիւնը մեր վրա թափվեց ու
թող չը տուցէ միջ մեր ստացած
յանձնարարութիւնը կատարելու, յայտ-
նելով որ գիւղը ամբողջովին կարիք
ունի այլուի ու չբաւոր է, հետեւաբար
այլուը կամ բոլոր գիւղացիներին պի-
տի բաժանել անխտիր և կամ եւ
տանիկ նոր Բայազետ: Ստորված ե-
ղանք ետ վերադառնալ քաղաք և պա-
տանաձի մասին հաղորդել գաւառա-
պետին: Վերջինս կարգադրեց այլուը
եւ բերել քաղաք և չբաւորներին մէկ-
մէկ կանչել տալ քաղաք ու այգիս
բաժանել:

Նոյեմբերի 24-ին մի քանի սալիկ
ու անոթներէն զնայցին Ղշաղ լի-
շեալ այլուը ետ բերելու համար նոր-
Բայազետ:

ՊԵՇԵՆԵՆԻ ՄԱՆԿԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

Նոր-Նախիչ, 28 նոյեմբ. 2 ժ. ցեր.
Խորը կիրպնով մտացած ներ ժողո-
վրդական գրողի, անկախաբան և ան-
խնայ գործիչ-պաշտօնէրի մահվան ա-
ռիւթով:

Մուշէ վարդապետ
Բէկիւսեան քահանայ

Թիֆլիս, 28 նոյեմբերի
Տարապետուր հայ վիպագիր Պերճ
Պօռչեանի մահվան առիթով մաս-
նակցում եմ դրամականի, հայ ժողո-
վրդի և հանգուցեալի գաւակներին վե-
րահառ վշտին:

Նրա վաղածաղկութիւնը Գ. Շէքերեջ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԱՐԻԿԵՆԻ ՊԱՆՏԻՅ
(Սեփական թղթակցից)

Պետերբուրգ, 20 նոյեմբերի
Անցեալ համախնդրումս մենք աշխատել
էինք մանրամասն նկարագրել այն սկան-
դալը, որ սարքեցին աշխարհագրական և
հոգեմտականները Բողիչի մասն խոս-
քերի առիթով: Այստեղ աւելորդ չենք հա-
մարձել մի քանի խորհրդակցութիւններ ա-
նի այդ առիթով:

Նախ և առաջ հարց է առաջ գալիս թէ
արդեօր Բողիչի ներդրութիւնն պիտի
խնդրէր Սոսիալիստիկ թէ չէ:

Բողիչի ինքը Դոմայի մաքիստից
յայտնեց, որ նա ոչ մի մտադրութիւն չէ
ունեցել վերադառնալու Սոսիալիստիկ, ոչ
Պօռչեանի ինչին և ոչ էլ Պետական Դոմայի
անդամներին, այն նախադասութիւնը, որը
նա գործ էր անել յամենայն դէպս չէ կա-
րող վերադառնալու լինել, այլ աւելի շատ

Բ Տ Ն Ա Ս Ի Ր Ա Վ Ա Ն

ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԽՈՐՄԵՆՆԻ ՄԱՍԻՆ

IX

— Եկուր, նստէ ջովս, —ասաց իրենցանք,
եկուր ես նրա սենեակը մտալ, —ասումաբար
շուտով պատրաստ կը լինի գիտեմ, ուս-
տահայերը չայ շատ կը սրբէր:

— Ոչ, Հայրիկ, ես շատ չայ սիրողներից
չեմ Անիկ լաւ է, պատմեցէք ձեր գրու-
թեան մասին, ինչպէս էք: Ինչ պայման-
ների մէջ էք պարտւած:

— Ինչէ կապրիկ, կը տեսնաւ Սուր-
թանը որի գրիկն է հոս ապաշխարելու: Ես
ալ կապաշխարեմ, —ասաց նա հեղանկան
ծիծաղով:

— Ձեզ վրա հսկողութիւնը խիտն է,
— հարցրիկ ես:

— Ձէ, հսկողութիւն չը կայ, գիտ բոլոր-
ւորովն ազատ ձեզն եմ հոս, ես առանց մե-
կու մը հարցնելու կրնամ երթալ Բեթղեմ, Յուզէ
(Եւֆրատ) ու օրերով հոն կենալ:

— Այդ ինչ հիմադիւր ըստ էք ասում,
Հայրիկ, —ասացի ես ուրախացած, —կը նշա-
նակէ՞ դուր շատ հեղափոխութեան կարող էք
այտնաբերել հեռանալ:

— Հոգի երթալ հարկաւ շատ դիւրին
է, միտակ թէ, —ասաց նա երեւոյթական
կատարեալ միամտութեամբ, —եթէ հոգի
փախչի, այլեւ չեն թողուր որ վան եր-
թալ, գիտեմ, գիտ հոս գրեկու ժամանակը
այն-ինչ փաշտ (անուրը չեմ իշուած), այս-
ինչ էֆենդի (նոյնպէս չեմ իշուած անուրը):

— Ինչպիսի, ինչ անոթայա, որ քանի մը ա-
միսին ետքը գիտ պիտի թողարկեն ոչ
Դոմայ Պօլիս, այլ և վան վերադառնալ:
Շատ զի փախալով վան երթալ:

— Եւ դուք այդ խոստովին հաւատա-
ցիք, Հայրիկ, ու հայած իւրի տեղ ընդու-

նա գովասանք է, որ Սոսիալիստիկ Մուրափե-
զի հետ է հաւատարմեցում: Հետեւաբար,
եթէ Բողիչի գտնում է, որ նիւթ չը կայ
ներդրութեան, ինչպէս պէտք է գնար Սոս-
իալիստի մաս:

Այստեղ կարող է միայն մի հարց առաջ
գալ, թէ արդեօր «Սոսիալիստիկ գաւառ-
պետ» որքան պարզամտական արտայա-
տութիւն է Այդ տեսակետից եթէ նայելու
լինենք, Բողիչի ոչ մի կողմութիւն,
խառնութիւն չէ թող տուել իրան, բայց
եթէ ինքը Բողիչի ընդունում էր, որ խիտ
խոսք էր գործ անել, այն ժամանակ այդ
խոստովանութիւնը նա պիտի անէ միմիայն
Դոմայի մաքիստից, այլ ոչ թէ գնաւորան
կարեւորներու:

Պատգամաւոր եթէ մաքիստից արտաա-
նում է խիտ խոսք, ինքնապահեան հա-
կանալի է, որ նա աչքի առաջ ունի այն
սխառմը, այն ծրարիւր, որ ընդունեան
նիւթ է, և ոչ թէ այն անհաւատութիւնը,
որը կանգնած է ներկայ դէպքում մեր ա-
ռաջ: Եւ այդ պատճառով էր, եթէ վերա-
դառնալի խոսք անգամ, կարող է լինել, դա
պէտք է վերաբերել Դոմային, այլ ոչ թէ
մասնաւոր անհաւատութիւններին:

Այդ պատճառով Բողիչի Սոսիալիստիկ
մաս գնալը համարվում է սխալ, այն էլ
սկզբունքային քննադատութիւն կրող: Այդ
բանում աւելի մեղաւոր են Բողիչի ինքն
մասնաւորութիւնը, որ չը կարողացան մի
փոքր օրեկտիվ նայիլ այդ հարցի վրա և
չը թող տալ Բողիչիին գնալ Սոսիալիստի
մաս: Կարելի է պատկերացնել, թէ որքան
ծանր էր Բողիչիին համար գնալ Սոսիալի-
ստի մաս ներդրութիւն խնդրելու դրութիւն
չունեցող մեղքի համար և որքան ևս առա-
ւել ծանր էր արտասանել խոսքեր ուղղած
Սոսիալիստի, երբ այս վերջինս, լսելով Բո-
ղիչիին ներդրութիւնը, չոր պատասխանել
է՝ «Ես ձեզ ներում եմ», և երեսը շուտ է
տուել, իսկ Բողիչիին նրան տակ է, թէ
«Գուր ոչինչ չունէք ինձ ներկայ»:

Երկրորդ սխալը նա էր, որ կարեւորական
ֆրակցիան չը պէտք է արձագանք տար Կրու-
պեանի առաջարկին, որովհետեւ եթէ կա-
ղանական ֆրակցիան իրան օպօզիցիա
է համարում, նա պէտք է ունենար քաջու-
թիւն այդպիսի պատասխանատու դէպքում
ցոյց տալ իր վերաբերմունքը: Այդ սխալը
առաջ եկաւ գլխաւորապէս նրանից, որ
Միլիկովը այդպէս էր ցնականացել թէ
գնալիցին մի քանի պատգամաւորներ,
որոնց մէջ էին (եթէ չեմ սխալվում), որ
որովհետեւ վերեւից մեզ այնքան էլ
պարզ չէին երևում պատգամաւորների գեմ-
քը: Պերզամենտը, Աճեմանը, Գոյովինը,
Խոլիբակինը և այլն, որոնք նստած էին
միասին միւս ձախաղորդանքների մաս:

Մուսա է միայն արձանագրել մի երե-
ւոյթ, որ աշխարհագրական անհամեմատ
աւելի հետեւողական են, քան հոկտեմբ-
եանները, և որ այնտեղ, որտեղ գոյութիւն
ունի հաստատ ծրագրային գործունէութիւն,
միշտ լաղթող կը հանդիսանայ աւելի ու-
ժեղը և իր ետեւից կը տանի տատանվող
անհաստատ էլիմենտներին, ինչպէս ներկայ
դէպքում աշխարհագրական դէպքի իրանց
թիւրքին հոկտեմբերեաններին:

Անպայման կարելի է միայն գոհ լինել,
որ Բողիչիին ինչպիսեւոր տեղի ունեցաւ
այդպիսով միապաշտապ պարզեցի հոկտեմ-
բերեանների իսկական պատկերը և ձգդ-
տուցները մի կողմից, իսկ միւս կողմից
կարեւորների համար պարզեցի, որ չէ կարելի
յարմարելու քաղաքականութիւնը արդէն

նեցիք, —ասացի ես միանգամայն դարմա-
ցած իրենցանքի այդ աստիճան միամտու-
թեան վրա: Ինչպէս կարելի է որեւէ նշա-
նակութիւն տալ դանազան փաշտների կամ
նոյնիսկ սոսիալիստիկներին: Ջարմա-
նում եմ, որ դուք հաւատ էք ընծայել այդ
խոստովանութիւն:

— Ժնշա է լուսնը, ամա Պօլիս բարե-
կամիւր ես շատ ունիմ, —ասաց Հայրիկը
փոքր ինչ անվտանգ ձայնով, —որոնք կաշ-
խատին ինձի համար:

— Հազար բարեկամներ էլ ունենաք և
որչալի էլ աշխատեն նրանք, ձեզ այլեւ
երբեք թող չեն տալ Պօլիս վերադառնալու
ուր միաց, որ թողնեն վան գնալու:
Եւ, վերջապէս, այդպիսի ժամանակներում
դուք ինչ պիտի կարողանաք վանում անել:
Չէ որ, հակառակ բոլոր հաւանականու-
թեան, եթէ ձեզ նոյնիսկ թող տան վան
կամ Պօլիս վերադառնալու, ձեզ այնպէս կը
շրջապատեն դանազան լրտեսներով, որ
դուք ինքնիւրդ ուրախ չէք լինի ձեր վերա-
դառնալու համար: Ոչ, Հայրիկ, —ասացի ես
աւելի ու աւելի ոգեւորված շնորհով, —ներ-
կայ պատմական ժամանակներում, երբ
Հայաստանը երկուսի մէջ է, ձեր տեղը ոչ
թէ վանն է կամ Պօլիսը, այլ Եւրոպան,
ուր դուք կարող եք ձեզ կատարելապէս
պատու դրալ և առանց ձեր ձեռքերի ու
լիւրդի վրա կապանքներ կրելու, կատարել
այն դերը, որ արժան է կատարելու հայ
ժողովրդի Հայրիկին:

Հայրիկը նորից աղբվեց իմ խօսքերից:
Գրեմ ինձ աղբակ թուաց, նրա տրամա-
դրութիւնը փոխվեց: Այդ միջոցին պատա-
կաւ մատուցարանի վրա երկու բաժակ
թէլ բերեց մեզ համար, և երբ նա դուրս
գնաց,

— Ասիկա լուրջ խնդիր է, —ասաց Հայ-
րիկը, —այդ մասին պէտք է լաւ մտածել:
Թող նախ մտածենք, վերջ ևս քեզի պա-

միսն անտեղ հասցնել, որ չը կարողանալ
պրենցիպալական հարցերը ջնկել անհաւան
միտումներով:

Արաքս Գալանթար

ՄԱՍՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԻՍՏԻ

Երեւոյթի, Նոյեմբերի 27-ին, տառաշու-
րարանում կայացաւ Փոխարքային ներ-
կայանալիք պատգամաւորութեան համար
գիւղացիներ պատրաստող մասնավոր
երկրորդ նիստը Ա. Գալանթարի նախագա-
ւաթով:

Ներկայ էին հետեւեալները. պ. պ. Ս.
Զաւարեան, Հ. Սաւարեան, Ա. Սահակեան,
Ստեփան, Մուրադբեկեան, Յ. Գեորգիւզե-
ան, գաւառական պատգամաւորներէ՝ պ. պ.
Յ. Մուսաեան, Բ. Վ. Արմարեան, Ս. Յա-
րութեան, Բարաշեան, Մեկր-Բէկա-
րեան, Մեկր-Մնացականեան, Մեկր-Ջա-
նեան և 18 հայ ու երեք թուրք ներկայա-
ցուցիչներ: Վերջիններս եկել էին Ղազարի
գաւառի 9 թուրք գիւղերի կողմից, որոնք
միասին են կրաշիւղ: Նաեւ աւելացան երեք
ներկայացուցիչներ ևս Ղազարի գիւղերի
կողմից՝ պ. Եւրաքեան Կողբ գիւղի կողմից,
Ա. Թովմաշեան Շամշալի կողմից և Դ.
Տէր-Գալանթար Գոստուր գիւղի կողմից:

Նախագահը, բանալով նիստը, յայտնեց,
որ այդ օրը պատգամաւորները պէտք է
ներկայացնեն իրանց փոստայի տեղեկա-
գրերը, իւրաքանչիւր իր գաւառի վերա-
բերութեամբ: Բայց ինքը կը կարգայ նախ
իր պատրաստած գիւղացիները, որ և կար-
գաց:

Ս. Յարութեանն գտնում է, որ պատ-
գամաւորութիւնը գիւղում պէտք է աւելի
ոչ թէ բոլոր կարեւոր տեղերի կողմից,
այլ միայն աւելցնել միասին ներկայ քո-
պիւն ծայրային շրջաօրէնի գաւառը հա-
մալ յարկերի կողմից: Զր պէտք է կարեւ-
որել ընդհանրացնել Այժմ ամենուրեք կա-
րելի կայ, որով և պատճառաբանելով կա-
պաւորութիւնը կարող է մերժել պատգա-
մաւորութեան միջնորդութիւնը, և կը
ստացիլ այն չարաքառակի հետեւեալը, որ
սուր կարեւորութեան ինչպիսի կը խնդրէ:

Անհրաժեշտ է գտնել ամենուրեք կայ
ընկերակցող տեղերը, որոնց այժմեան
կարողութիւնը միմեկին տարբերակ
մի շարք անպատու հետեւեալներով արգե-
սիք է և որոնք թերեւ կարող կը լինեն մի
կերպ հոյս գնալով քաղ տալ իրանց գրու-
թիւնը: Դիմումը, փոխադրութեան խնդրե-
ն ու նկատմամբ, պէտք է ամենաժողովրդի
աղքատ տեղերի կողմից աւելի, իսկ համե-
մատաբար նախաձեռնել գրութեան մէջ երդո-
ւորի վերաբերութեան կարելի է խնդրել
ոչ թէ փոխադրութիւն, այլ տուրքերի յի-
տաճակով, աշխարհագրական և այլն:

Նախագահ Ա. Գալանթար քաջադրեց, որ
այն բոլորի մասին, ինչ որ ասաց պ. Ս.
Յարութեանը, արդէն խօսվել է Նպաս-
տաւորութեան ծանոթագրութիւնը շաբաթ օրը
նիստում *): Ստանալով ամեն մի գաւառի
մասին ճշգրիտ, յամենայն դէպս իրականու-
թեան մաս տեղեկութիւններ գաւառական
պատգամաւորներից, մասնավորապէս կը
զննարկեմ ամենուրեք տեղերի և թիւքն-
կարի ունեցողներին: Անշուշտ պատգա-
մաւորութիւնը կը լինի միասին տեղերի կող-
մից: Մասնավորապէս պէտք է աւարտել իր
վրա դրված պարտքը: Պատգամաւորական

* Ս. Նիստին պ. Ս. Յարութեանը ներկայ չէր:

ՄԱՍՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԻՍՏԻ

— Ուրեմն դու յորովայն ձեռնալ ես, —
ասաց Հայրիկը և նորից մի լաւ ծիծաղեց:
— Բայց գոյշ կեցիք, հոս ոչ որեւէ վատա-
հայեր, —աւելացրեց նա փոքր-ինչ լուսնի-
նից յետոյ:
— Հիւրերիկը ինձ պատուիրեց, Հայրիկ
որ վաղ աւրը Յարութեան եկեղեցին
գնամ, իսկ միւս օրը՝ Բեթղեմ և այլն:
Եթէ այդ տեղերում էլ պէտք է ինձնից
փող պահանջեն, չեմ գնալ:

— Ձէ, չէ, առանկ բան մի ընել, —ասաց
Միւրադեանը, —հոս ուղարկութեան արժանի
պատմական շատ հուշարժանքներ կան, քանի որ
կան մի, գնա ամեն տեղերը պատէ: Ստակ
նա արեց արդէն և ոչ մի կրիտիկայի չը
գիտնալ, ինչպէս որ ինքն էլ այդ բանը
լաւ գտաւ: Ուրի ինչ առաւելութիւն կարող
է ունենալ Հայրիկին:

Բայց որովհետեւ անյարմար էր իսկոյն
թողնել հետեւեալը մասնաւորապէս իր լուսն
շատ մտայն և չոր ու ցամաք մի բան էր
ներկայացնելու, ուստի դարձեալ մի ժամի
չափ մնացի իրենցանքի մաս:

Այս անգամ մեր խօսակցութիւնը երու-
սուրբ մի կարգերի, վանականների, պատ-
րաքի և այլոց շուրջ էր գտնուած: Երբ
եւ նրան պատմեցի, թէ ինչպէս եմ ներ-
կայեցի հիւրերիկը եկեղեցիս, օ-
ձիւր պատմեցի: Համար խոստացել եղբայր-
ներս Երուսաղէմ ուղարկել, աւելացնելով
որ ես եղբայրներ չունեմ, Հայրիկը մի կուշտ
ծիծաղեց: Եւ ապա,

— Հայր եմ մայր ունիմ, —հարցրեց նա:
— Այո, ունեմ, —ասացի նրան:
— Եւ, ինչպէս կըլայ որ ծնողներից թող
կուտան քեզի յեղափոխական գործեր ու
ետէ պատուի:

— Ոչ, միայն թող ես տալիս, —պատմե-
լանքիս ես պարծնաւոր, —այլ և նրանք չեն
ինձ այդ ոգով դատարանիկ և այժմ էլ
նրանք պարծնում են, որ ես այս ճանա-
պարհով եմ ընթանում:

ժողովին է մնում գիտնել վերջնական
խմբագրութիւնը:

Մասնավորապէս քննարկեցին սկսած
գործը:

Յ. Մուսաեանը կարգաւ իր տեղեկագիրը Շու-
շու և Կարեւորի շրջանների մասին: Նկա-
տագրութիւններ կան աւելացնել սերմացուն
իւրաքանչիւր շնչի վրա (գործնիւ 1 դեա.
շնչին) և կարողութեան թիւը վերջին ոչ
թէ ամենաժողովրդի շրջաններից, որոնց թիւը
համարում է 51 հազար:

Դիմումի գաւառի գիւղացիները կար-
գաց պ. Ս. Մեկր-Մնացականեան:

Ձանգեղները շրջանի մասին կարողում է
իր գիւղացիները պ. Գեորգիւզեան:
Ախալքալաքի գաւառի տեղեկագիրը կար-
գում է պ. Ս. Չաւարեան: Ս. Չաւարեանի
տեղեկագիրը մէջ, բացի պահանջից, յիշա-
տակված են նաեւ մի շարք ընդհանուր պա-
հանջներ պէս-պէս բարենորոգումներ մը-
ցնելու նկատմամբ:

Ջիվանշերի մասին կարգաց պ. Մեկր-
Բէկալեանի իր պատրաստած գիւղացիները:
Թիֆլիսի և Բօրչալու գաւառների տե-
ղեկագիրը կարգաց պ. Ա. Սահակեան:
Նուստու և Արեւի մասին կարգաց պ. Մե-
կր-Ջանեան:

Նոր-Բայազետի գաւառի տեղեկագիրը
կարգաց Ստեփան վարդ. Մուրադբեկեան:
Այսպէս ուրեմն բոլոր տեղերի տեղեկա-
գրերը կարգաւորեցին, բացի Ղազարի գա-
ւառի տեղեկագիրը:
Այնուհետեւ ընտրութեան խնդիր դարձաւ,
թէ ինչ ձեռք պէտք է մշակել գիւղացա-
կերը:

Մերերի փոխանակութիւնից պարզվեց,
որ առաջին մասում լինելու է ընդհանուր
նկարագրութիւն երկրի գրութեան մասին,
այսպէս վիճակագրական տեղեկութիւններ
նայն զարհուրելու գաւառի մասին, իսկ վեր-
ջում այն միջոցները, որոնց պատգամաւո-
րութեան կարծիքով, այժմ իսկ անհրա-
ժեշտ են կարողանալ տեղերի համար:

Դիմումի ձեռք ծաղկելու, ընդհանուր
(գիւղ) և թանաշանները (տարւիցա) մի
սխառմով վերաշինել համար ընտրվեց մի
մասնախումբ՝ բաղկացած Ստեփան վար-
դապետից, պ. պ. Մեկր-Բէկալեանից և
Արեւ, Մեկր-Մնացականից, որոնց հարկաւոր
գիւղերիցինքն և ցուցանեցին կը տան
երկրի մասնագետ գիւղատնտեսների՝ պ. պ.
Ա. Գալանթար, Ս. Չաւարեան և Ա. Սա-
հակեան:

Այս մասնախումբը երեկոյանց սկսեց իր
աշխատանքը: Մասնավորապէս իր վերջնա-
կան գիւղացիները կը ներկայացնեն պատ-
գամաւորական ժողովին, որի նիստը նշա-
նակվեց ուրբաթ, Նոյեմբերի 30-ին, երե-
կոյան ժամը 8-ին

Большая Ванская ул. д. Семинарии № 3.